

2005-072 T

Koninklijke Nederlandse Cricket Bond
Tuchtcommissie

Zaaknummer: 2005/17

Uitspraak van de Tuchtcommissie van de KNCB inzake: [REDACTED]

1. Aangifte

Aangever: Bestuur van de KNCB
Datum aangifte: 15 september 2005
Aard beschuldiging: overtreding van artikel 3 (Aanwezigheid van verboden stof(fen)) en/of artikel 4 ((Poging tot) gebruik verboden stof en/of methode) van het Dopingreglement op of omstreeks [REDACTED]

Het dossier bevatte de volgende documenten:

1. Een brief van de KNCB aan de heer [REDACTED] d.d. 24 augustus 2005, waarin de mededeling werd gedaan van de positieve dopinguitslag. In deze brief is tevens de mogelijkheid aangegeven van het laten doen van een contra-expertise (het B-monster);
2. Een brief van DOCONED aan de KNCB d.d. 15 augustus 2005, waarin de uitslag van de dopingcontrole van [REDACTED] van de heer [REDACTED] kenbaar werd gemaakt;
3. Een kopie van het dopingcontrole formulier van [REDACTED]

De tekst van de in de aangifte genoemde artikelen luidt:

Artikel 3 Aanwezigheid verboden stof(fen)

- 3.1. De aanwezigheid van een verboden stof en/of de afbraakproducten daarvan in een (urine)monster van een sporter vormt een overtreding van dit reglement.
- 3.2. Het is de persoonlijke plicht van elke sporter ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen en/of afbraakproducten daarvan in zijn lichaam binnenkomen. Sporters zijn verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, alsook de afbraakproducten daarvan die worden aangetroffen in hun (urine)monsters. Dientengevolge hoeft geen opzet, schuld, nalatigheid van of bewust gebruik door de sporter worden aangetoond om een overtreding van dit reglement volgens artikel 3.1 te kunnen vaststellen.
- 3.3. Met uitzondering van die stoffen waarvoor een specifieke grenswaarde is aangegeven in de dopinglijst, is bij elke aanwezigheid van een verboden stof en/of een afbraakproduct daarvan in een (urine)monster van een sporter, sprake van een overtreding van dit reglement.
- 3.4. Als uitzondering op de hoofdregel van artikel 3.1 kan de dopinglijst speciale criteria bevatten voor de beoordeling van (de aanwezigheid van en/of de aangetroffen hoeveelheid) verboden stoffen die ook door het lichaam zelf kunnen worden geproduceerd.

Artikel 4 (Poging tot) gebruik verboden stof en/of verboden methode

- 4.1. Gebruik of poging tot het gebruik van een verboden stof of een verboden methode vormt een overtreding van dit reglement.
- 4.2. Het slagen of mislukken van (de poging tot) het gebruik van een verboden stof of verboden methode is niet relevant.

2. **Vervolging**
Op grond van de aangifte heeft de Tuchtcommissie besloten de heer [REDACTED] te vervolgen.
3. **Kamer**
De voorzitter van de Tuchtcommissie heeft de behandeling van de zaak opgedragen aan een kamer bestaande uit H.J. Bronkhorst, R.E. Kruijshoop en R. Vermeulen. Aanvankelijk zou S. Tewarie de kamer voorzitten, doch deze was verhinderd waardoor R. Vermeulen zijn plaats heeft overgenomen.
4. **Kennisgeving**
Bij brief d.d. 2 november 2005 is de heer [REDACTED] door de secretaris van de Tuchtcommissie op de hoogte gesteld van de aangifte, zulks onder toezending van een afschrift van de aangifte en is hij in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen. De mondelinge behandeling was vastgesteld op 9 november 2005 te 20.00 uur in de bestuurskamer van het clubhuis van HCC te Den Haag.
5. **Verweer**
De heer [REDACTED] heeft een e-mail aan de secretaris van de Tuchtcommissie gezonden op 3 november 2005. De Tuchtcommissie heeft kennis genomen van de inhoud van de e-mail. De inhoud van de e-mail luidde als volgt:

Beste Robert,

Ik zal aanwezig zijn op woensdag 9 november 2005 om 20:00. Ik denk dat ik alleen kom tenzij jij denkt dat als ik een advocaat of iemand die mij bijstaat een betere afloop voor mij zal hebben. Zoals je weet heb ik de gevonden stof zonder intentie genomen om mijn sportprestaties te bevorderen ik heb zelf op het formulier gezet dat ik tijdens een U2 concert iets heb genomen dat waarschijnlijk niet mag. Dus ik ben altijd heel eerlijk geweest en heb het nooit onder stoelen en banken gestoken, zelfs tegenover de man die mijn dopingtest afnam. Ook wil ik nog even benadrukken dat dit al mijn 3e test was en dat in de voorgaande tests de uitslag steeds negatief was. Dus we hebben het hier niet over een verslaving of een maandelijks gebruik. Het was gewoon een exces en heb er tijdens de daad nooit over nagedacht wat de consequenties konden zijn. Ik schaam me ook diep tegenover mijn medespelers, vrienden en familie. Ook heeft het op mijn werk de nodige gevolgen gehad. In mijn ogen ben ik al aardig gestraft omdat heel cricket Nederland het al weet zonder dat ik mijzelf heb kunnen verdedigen. En laten we nou niet al te hypocriet wezen want ik ben echt niet de enige die wel eens een keertje drugs heeft gebruikt. Men moet niet de ogen sluiten voor de werkelijkheid. Al met al betreur ik het ten zeerste dat ik de cricketsport in een kwaad daglicht heb geplaatst en naar de jeugd en de ouderen die het spelletje een warm hart toedragen bied ik nogmaals mijn excuses aan. Ik ben verslaafd aan een ding en dat is cricket en als dat door deze domme fout van mij zal worden ontnomen dan zou ik zeer teleurgesteld zijn en dat is nog een understatement. Ik speel het spelletje al vanaf mijn 5e en heb nog nooit iets gedaan binnen het cricketwereldje, 1 keer een boeking omdat ik uit frustratie iets zei tegen een umpire, dat ie al heel de wedstrijd verkeerde beslissingen nam. Ik heb een aantal jaren in de [REDACTED] gezeten en ik heb ook in het dagelijks leven geen strafblad of zo. Dus ik zou willen vragen of jullie bij jullie beoordeling hier allemaal een beetje rekening willen houden en zie jullie as woensdag op HCC.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

De Tuchtcommissie heeft deze e-mail aangemerkt als een stuk dat aan het dossier toegevoegd zal worden, doch formeel niet als verweerschrift zal worden aangemerkt, nu zulks ook door de heer [REDACTED] werd aangegeven tijdens de mondelinge behandeling.

6. Mondelinge behandeling

Tijdens de mondelinge behandeling waren aanwezig: De Tuchtcommissie en de heer [REDACTED]

De voorzitter, de heer Bronkhorst, heeft de aangifte aan de heer [REDACTED] voorgehouden en heeft daarbij kort het dossier doorgenomen. De heer [REDACTED] heeft daarop kort zijn positie nogmaals kenbaar gemaakt waarbij hij aangaf op vrijdag 15 juli 2005 een kleine hoeveelheid cocaïne gebruikt te hebben tijdens het concert van U2. Hij heeft van dat gebruik slechts een korte tijd gevolgen ondervonden. De dagen daarna heeft hij niets meer daarvan gemerkt. Hij benadrukt ten eerste dat hij het middel zeker niet heeft gebruikt om zijn sportprestaties te verbeteren of ten positieve te beïnvloeden. Het gebruik stond geheel buiten de sport en kan gezien worden als een zeer uitzonderlijk recreatief gebruik.

In het eerste jaar dat het dopingreglement van kracht was en het jaar daarna is de heer [REDACTED] ook getest en daarvan waren de uitslagen negatief. De heer [REDACTED] heeft gesproken met zijn werkgever, die kennelijk ook al op de hoogte was van dit incident. De heer [REDACTED] heeft het gevoel dat iedereen het al weet en volgens sommigen al stelling dat hij al geschorst is. Hij ervaart dit als erg schadelijk en pijnlijk.

Desgevraagd stelt de heer [REDACTED] dat hij naast spelen in [REDACTED] ook nog activiteiten onderneemt [REDACTED] en zo nu en dan training geeft.

De heer [REDACTED] betreurt hetgeen gebeurd is ten eerste en ziet in dat hij een fout heeft gemaakt door het middel te nemen, doch dat hij dit nimmer heeft gedaan met het oog op het verbeteren van zijn prestaties. Het spijt hem bijzonder.

7. Feiten

De Tuchtcommissie gaat bij haar oordeel uit van het volgende feitencomplex.

Bij de heer [REDACTED] is het middel DCN Benzoylecgonine, hetgeen een afbraakproduct is van cocaïne, aangetroffen op [REDACTED] hetgeen blijktens de brief van DOCONED een metaboliet is van cocaïne. Cocaïne wordt nadrukkelijk genoemd als verboden stof op dopinglijst van 1 januari 2005 behorende bij het Dopingreglement van de KNCB onder II (stoffen en methoden verboden onder wedstrijdverband) S6 onder Stimulantia.

De heer [REDACTED] heeft reeds op het formulier bij de dopingcontrole aangegeven dat hij waarschijnlijk stoffen had genomen die niet toegestaan waren (of woorden van gelijke strekking) en is ook in zijn mededelingen daarover tijdens de mondelinge behandeling duidelijk en open geweest. De Tuchtcommissie gaat ervan uit dat de heer Risselada inderdaad op de vrijdag voor de dopingcontrole, tijdens het concert van U2, een zekere hoeveelheid stof tot zich heeft genomen die cocaïne bevatte. De Tuchtcommissie stelt vast dat dit gebruik zuiver recreatief was en geen gewoontegebruik. Tevens hecht de Tuchtcommissie geloof aan de stelling van de heer [REDACTED] dat het gebruik niet is

geschied met het oogmerk de sportprestaties te verbeteren. De heer [REDACTED] is onnadenkend geweest toen hij het middel gebruikte.

De heer [REDACTED] heeft geen contra-expertise laten uitvoeren, alhoewel daartoe in de gelegenheid gesteld te zijn geweest.

8. Oordeel

De Tuchtcommissie acht bewezen de heer [REDACTED] verweten feiten. Deze feiten kunnen gekwalificeerd worden als overtreding van artikel 3 (Aanwezigheid van verboden stof(fen)) van het Dopingreglement op of omstreeks [REDACTED]. De aangetroffen stof was DCN Benzoylgonine, hetgeen een afbraakproduct is van cocaïne. Cocaïne staat vermeld onder II (stoffen en methoden verboden onder wedstrijdverband) S6 onder Stimulantia van de dopinglijst van 1 januari 2005.

De Tuchtcommissie meent dat de aangifte tijdig is geschied en dat voor het overige alle (essentiële) (vorm)voorschriften, als omschreven in het Dopingreglement en het Tuchtreglement, zijn nageleefd.

De heer [REDACTED] is nog nimmer eerder positief bevonden. Ook is de heer [REDACTED] nooit voor enige andere tuchtzaak veroordeeld.

Bij haar beslissing dient de Tuchtcommissie acht te slaan op de volgende bepalingen en de toelichting daarop: Artikel 3 Dopingreglement KNCB (DR), artikel 37 DR en artikel 39 DR (voor zover relevant in dit geval).

Artikel 3 DR –zie boven-

Artikel 37 Uitsluiting

- 37.1. *Behalve met betrekking tot de specifieke stoffen die zijn bedoeld in artikel 38, is de periode van uitsluiting die wordt opgelegd voor een overtreding van artikel 3, 4 en 8:*
- a. *bij een eerste overtreding een periode van twee jaar;*
 - b. *bij een tweede overtreding levenslang.*

Artikel 39 Geen (aanmerkelijke mate van) schuld of nalatigheid

- 39.1. *Voordat een periode van uitsluiting wordt opgelegd heeft de aangeslotene de mogelijkheid aan te tonen dat hij in aanmerking komt voor strafvermindering. Indien de aangeslotene heeft aangetoond voor strafvermindering in aanmerking te komen, zal het tuchtorgaan van de KNCB hiermee rekening houden bij de oplegging van sancties op de wijzen als beschreven in dit artikel.*
- 39.2. *Er is geen sprake van schuld of nalatigheid indien de aangeslotene kan aantonen dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij de verboden stof of verboden methode had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen.*
- 39.3. *Er is geen sprake van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid indien de aangeslotene kan aantonen dat zijn schuld of nalatigheid, naar de omstandigheden van het geval en rekening houdend met de criteria zoals genoemd in het vorige lid niet significant was in relatie tot de overtreding van dit reglement.*
- 39.4. *Indien de sporter in een individueel geval kan aantonen dat de overtreding van artikel 3 dan wel artikel 4 niet aan zijn schuld of nalatigheid te wijten is, vervalt de toepasselijke periode*

- van uitsluiting. In het geval van overtreding van artikel 3 geldt als aanvullende eis dat de sporter aantoont hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen.
- 39.5. Wanneer op basis van het vorige lid een periode van uitsluiting vervalt, wordt indien sprake is van meerdere overtredingen niet die overtreding geen rekening gehouden bij het bepalen van de periode van uitsluiting voor zover het meerdere overtredingen in de zin van artikel 37.1, artikel 38 en artikel 40 betreffen.
- 39.6. Als een aangeslotene in een individueel geval met betrekking tot overtredingen van dit reglement betreffende artikel 3, artikel 4, artikel 5 en/of artikel 10 kan aantonen dat van zijn kant geen sprake is van aanmerkelijke schuld of nalatigheid, kan de periode van uitsluiting worden verkort, doch nooit minder zijn dan de helft van de in artikel 37.1 of artikel 38.2 genoemde (minimale) periode van uitsluiting. Voor toepassing van dit lid geldt dat de sporter moet aantonen hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen.
- 39.7. In gevallen als bedoeld in het vorige lid mag de verkorte periode van uitsluiting niet korter zijn dan acht jaar indien de uitsluiting die enkele en alleen op basis van de toepassing van artikel 37.1 of artikel 38.1 zou worden opgelegd, een levenslange uitsluiting zou zijn.

Nu het geen specifieke stof betreft als genoemd in de Dopinglijst 2005, dient deze zaak beoordeeld te worden aan de hand van artikel 37 lid 1 DR. Daarin wordt als straf voor de eerste overtreding van artikel 3 DR een uitsluiting voor de duur van twee jaren opgelegd.

Van artikel 37 lid 1 DR kan slechts afgeweken worden in de gevallen genoemd in artikel 39 DR. De Tuchtcommissie stelt vast dat uit het Dopingreglement en de toelichting daarop duidelijk blijkt dat de opstellers van het reglement getracht hebben om de beslissingsvrijheid van de Tuchtcommissie aan banden te leggen nu de staf dwingend wordt voorgeschreven, behalve als zich bijzonder uitzonderlijke omstandigheden voordoen op grond waarvan de sporter geen blaam of verwijt zou treffen. In dat geval is de maximale strafvermindering de helft van de voorgeschreven straf. Uit het DR en de toelichting daarop blijkt ook nog eens dat de uitleg van de term "Geen (aanmerkelijke mate van) schuld of nalatigheid" zoals bedoeld in artikel 39 DR bijzonder restrictief uitgelegd dient te worden.

In de Memorie van Toelichting bij het Dopingreglement (artikel 39) wordt gesteld:

"Men is het er met betrekking tot dopingzaken in het algemeen over eens dat in de loop van de hoorzitting de mogelijkheid moet worden geboden om de unieke feiten en omstandigheden van elke unieke zaak te bekijken voor er sancties worden opgelegd. Dit principe werd aanvaard tijdens de Wereldconferentie over Doping in de Sport en is opgenomen in de OMADC, die stelt dat sancties kunnen worden verminderd in 'uitzonderlijke gevallen'. De Code biedt ook ruimte voor mogelijke vermindering of intrekking van de periode van Uitsluiting in het unieke geval dat de Sporter kan aantonen dat hem of haar Geen Schuld of Nalatigheid of Geen Aanmerkelijke mate van Schuld of Nalatigheid kan worden verweten met betrekking tot de overtreding. Deze benadering is consistent met de basisprincipes van de rechten van de mens en biedt een evenwicht tussen de Bonden die de uitzondering veel beperkter willen maken of zelfs willen afschaffen en de organisaties die een schorsing van twee jaar zouden willen verminderen op grond van een groot aantal andere factoren, zelfs als de Sporter heeft toegegeven schuldig te zijn. Deze Artikelen zijn alleen van toepassing op het opleggen van sancties; ze zijn niet van invloed op het vaststellen of er dopingregels zijn overtreden.

Artikel 39 is alleen bedoeld om te worden toegepast op die gevallen waarbij er daadwerkelijk sprake is van uitzonderlijke omstandigheden en niet op de grote meerderheid van de zaken. Een voorbeeld ter illustratie van de werking van Artikel 39 waarbij Geen Schuld of Nalatigheid zou leiden tot het

volledig schrappen van een sanctie, is de situatie waarin een Sporter kan bewijzen dat hij of zij, ondanks de nodige voorzichtigheid, is gesaboteerd door een tegenstander. De sanctie zou daarentegen niet volledig worden geschrapt op grond van Geen Schuld of Nalatigheid in de volgende gevallen: (a) een positieve uitslag als gevolg van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement (Sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen (Artikel 3.2.)) en zijn gewaarschuwd tegen de mogelijkheid van verontreiniging van supplementen); (b) de toediening van een Verboden Stof door de persoonlijke arts of trainer van de Sporter, zonder dat de Sporter daarvan op de hoogte was (Sporters zijn verantwoordelijk voor het medische personeel dat ze kiezen en voor het meedelen aan hun medische personeel dat zij hun geen Verboden Stoffen mogen toedienen); en (c) sabotage van het eten of drinken van de Sporter door een echtgenoot, coach of andere persoon binnen de vertrouwenskring van de Sporter (Sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen en voor het gedrag van de personen die zij toegang verlenen tot hun eten en drinken). Afhankelijk van de unieke omstandigheden van elke afzonderlijke zaak, zou een van deze voorbeelden echter kunnen leiden tot een vermindering van de sanctie op grond van Geen Aanmerkelijke mate van Schuld of Nalatigheid. (Een strafvermindering zou bijvoorbeeld heel goed op zijn plaats kunnen zijn in voorbeeld (a) als de Sporter overtuigend kan aantonen dat de oorzaak van de positieve uitslag een verontreiniging was in een alledaags vitaminecomplex dat is aangeschaft via een bron die geen banden heeft met Verboden Stoffen en de Sporter voorzichtig is geweest dat hij geen andere voedingssupplementen binnenkreeg.)

Artikel 39.6. is alleen van toepassing op de opgegeven overtredingen van dopingregels, omdat deze overtredingen gebaseerd kunnen zijn op gedrag dat niet opzettelijk of doelbewust is. Overtredingen zoals bedoeld in Artikel 5 en 6 (gemiste dopingcontroles en verblijfsgegevens) vallen niet onder Artikel 39.6, ook al is opzettelijk gedrag niet vereist om deze overtredingen vast te stellen, omdat de sanctie voor overtredingen van Artikel 5 en 6 (van drie maanden tot twee jaar) al voldoende ruimte overlaat voor het meewegen van de mate van schuld van de Sporter."

De Tuchtcommissie is van mening dat het gebruik van de verboden stof door de heer [REDACTED] geen enkel verband hield met de zijn beoefening van de cricketsport en zeker niet geschied is met het oogmerk zijn sportprestaties te verbeteren. Het betrof zuiver recreatief en onmadenkend gebruik in de privé sfeer. De Tuchtcommissie meent dat het overigens zeer te betwijfelen is of cocaïne enig positief effect zal hebben op enig onderdeel van het cricketspel waar concentratie, reactiesnelheid en beheersing van het grootste belang zijn.

De Tuchtcommissie stelt vast dat het Dopingreglement niet het doel van het gebruik strafbaar stelt, doch louter de aanwezigheid van de verboden stof. De memorie van Toelichting bij artikel 3 DR vermeldt:

"Artikel 3 Aanwezigheid verboden stoffen)

Voor overtredingen van een dopingregel waarbij sprake is van de aanwezigheid van een Verboden Stof (of Afbraakproducten daarvan) hanteert de Code het principe van risicoaansprakelijkheid, dat te vinden is in de OMADC en de grote meerderheid van de bestaande antidopingreglementen. Volgens het principe van risicoaansprakelijkheid is er altijd sprake van een overtreding van dopingregels als er een Verboden Stof wordt aangetroffen in een Monster van een lichaamsstof van een Sporter. Dit wordt gezien als een overtreding, ongeacht of de Sporter opzettelijk of onopzettelijk een Verboden Stof heeft gebruikt of nalatig is geweest, of anderszins schuldig is, en ongeacht de manier waarop de stof in het lichaam terecht is gekomen (als bijvoorbeeld de inname van stof X leidt tot de productie van stof Y en stof Y is verboden, dan is de sporter in overtreding als stof Y wordt aangetroffen). Als het positieve Monster afkomstig is van een controle binnen wedstrijdverband, zijn de resultaten van de betreffende Competitie automatisch ongeldig (Artikel 35 Automatische Diskwalificatie van individuele resultaten). De Sporter heeft dan echter de mogelijkheid om sancties te voorkomen of verlagen als de Sporter kan

aantonen dat hij of zij niet schuldig of niet in aanmerkelijke mate schuldig is (Artikel 39 Geen (aanmerkelijke mate van) schuld of nalatigheid)."

Daarmee stelt de Tuchtcommissie vast dat haar beoordelingsruimte voor wat betreft de intentie van de sporter en de mate waarin zijn gebruik verband hield met zijn sportbeoefening, vrijwel nihil is. Vaststelling van de aanwezigheid van een stof is voldoende om strafbaarheid aan te moeten nemen, behoudens de uitzonderingen van artikel 39 waaraan bijzonder strenge eisen zijn verbonden.

Nu de Tuchtcommissie meent dat het gebruik van de heer [REDACTED] in geen verband stond met diens sportbeoefening en zeker niet geschied was met het oog op het verbeteren van diens sportprestaties, heeft zij grote bezwaren tegen het voorgeschreven strafregime en de afwezigheid van de gebruikelijke beslissingsruimte waardoor rekening gehouden kan worden met de omstandigheden van ieder individueel geval. In het geval van de heer [REDACTED] zou gesteld kunnen worden dat het gebruik los stond van de sport en de prestaties ook niet heeft beïnvloed. Het Dopingreglement staat niet toe dat deze vaststelling meegewogen kan worden in de straftoemeting.

Als de Tuchtcommissie voornoemde constatering toetst aan de normen die gesteld worden door artikel 39 DR om aanspraak te kunnen maken op "Geen (aanmerkelijke mate van) schuld of nalatigheid" en de daarbij behorende mogelijkheden tot afwijking van artikel 37 lid 1 DR, kan de Tuchtcommissie slechts tot de conclusie komen dat toepassing daarvan niet mogelijk is nu de heer [REDACTED] bewust de stof tot zich heeft genomen en zich bewust had moeten zijn van de samenstelling van de stof.

Aangezien de Tuchtcommissie dient te opereren binnen de grenzen van de Reglementen, kan zij niet anders doen dan de voorgeschreven straf van artikel 37 lid 1 DR, zijnde twee jaren uitsluiting, op te leggen.

Geheel ten overvloede overweegt de Tuchtcommissie ten aanzien van de privacy van de heer [REDACTED] het volgende. Reeds vlak na het weekeinde van [REDACTED] deden geruchten de rondte betreffende de heer [REDACTED]. Dit was meer dan een maand voordat de officiële uitslag van de test zelfs bekend was bij de KNCB. Na de mondelinge behandeling, doch voor de publicatie van deze beslissing, hebben diverse dagbladen met naam en toenaam en onder vermelding van de desbetreffende stof, geschreven over, ondermeer, de heer [REDACTED]. Alhoewel dit een betreuwenswaardige gang van zaken is, heeft het geen gevolgen voor de behandeling van deze zaak. Op grond van het Dopingreglement had het bestuur van de KNCB de naam van de heer [REDACTED] bekend mogen maken, doch zij heeft om haar moverende redenen zulks niet gedaan. Het Dopingreglement zelf kent derhalve reeds geen absoluut recht op privacy. Desalniettemin meent de Tuchtcommissie dat in dit soort zaken een ieder gebaat is bij enige terughoudendheid.

9. **Beslissing**

De Tuchtcommissie komt, gezien het onder 8 overwogene, tot het oordeel dat de heer [REDACTED] [REDACTED] het hem tenlastegelegde verweten kan worden en legt hem de navolgende straf op: **een schorsing voor de duur twee jaren.**

Op grond van artikel 41 lid 3 bepaalt de Tuchtcommissie dat de schorsing met terugwerkende kracht zal ingaan op [REDACTED] zijnde de dag na de laatste wedstrijd die de heer [REDACTED] gespeeld heeft.

10. **Beroep**

Tegen deze beslissing kan beroep aangetekend worden bij de Commissie van Beroep. Het beroep dient op straffe van niet-ontvankelijkheid ingesteld te worden door het indienen van een gemotiveerd beroepschrift bij de secretaris van de Commissie van Beroep (p.a. Woudenbergseweg 56-58, 3707 HX, Zeist) binnen 10 dagen na dagtekening van de kennisgeving van de uitspraak waartegen beroep kan worden ingesteld.

Het instellen van beroep schorst de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf niet.

Hangende het beroep kan de voorzitter van de Commissie van Beroep op verzoek van de tuchtrechtelijk gestraften de door de Tuchtcommissie opgelegde straf geheel of gedeeltelijk schorsen.

Aldus beslist op 24 november 2005 door H.J. Bronkhorst (voorzitter), R.E. Kruijshoop en R. Vermeulen.

Voor afschrift:

R. Vermeulen, secretaris